

naar man flere Gange har fremhævet, at der som Betingelse for Valgbarhed til Raadmand i Kjøbstæderne var opstillet en Størrelse, hvorom der ikke kunde være Tale, og som den største Deel af Middelstanden af Borgerne ikke vilde kunne være i Bestielse af; den opstillede Betingelse er kun en aarlig Indtægt af 600 Rbd., men en aarlig Indtægt af 600 Rbd. har den største Deel af Middelstanden (Nei! Nei! En Stemme: Gaardmændene have ikke en saadan Indtægt). Gaardmændene ere ikke i Kjøbstæderne, hvis den ærede Taler tillader mig det, og denne Betingelse er opstillet som en Betingelse i Kjøbstæderne, men ikke som en Betingelse paa Landet. Den tilsvarende Valgbarhedsbetingelse for Landets Bedkommende er nedsat til 500 Rbd., og denne Størrelse er kun brugt med Hensyn til Valget til Herredsraadet og med Hensyn til Valget til Stiftsraadet, og en Indtægt af 500 Rbd. har mangen velstaaende Bonde (Nei! Nei! meget Ja!). Det er ogsaa en underlig Fremgangsmaade, efter at jeg saa udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at der kun kunde være Tale om at anvende den Sum af 3000 Rbd., som var nævnt som reen Eiendomsverdi, som kunde fordres hos Halvdelen af Repræsentanterne, paa Kjøbenhavn, og at jeg erkjendte, at den maatte fastsættes anderledes for de mindre Kjøbstæder, at man da ideligen er vendt tilbage til denne Størrelse (Hør!). Jeg har paa det Bestemteste udtalt, at jeg antog, at den maatte graderes for de forskjellige Kjøbstæder, men at det var vanskeligt, og at jeg derfor paa Sagens nærværende Standpunkt havde nøiedes med denne ene Anførsel. Naar en æret Rigsdagsmand har nævnt det Exempel, at, naar en Mand, som havde været Rigsdagsmand og tillige var Formand i Sogneforstanderskabet, vendte hjem til sin Kreds, saa vilde han ikke længere kunne komme til at fungere som Formand i det Sogneforstanderskab, som han havde forestaaet i en Række af Aar, da er dette ogsaa en fuldstændig Feiltagelse. Med Hensyn til den Bedkommende, der, saa-

vidt jeg veed, netop er Formand i et Sogn, hvor Præsten ikke boer, vil der netop indtræde det, at han kan vedblive at være Formand, men der vil indtræde den Forandring, at han tillige vil faae hele Fattig- og Skolevæsenet at bestyre, han vil ikke længere kunne tillige Præsten at møde i Sogneforstanderskab hjemme hos sig, og medtage det Fornødne til Fattigsagernes Referat i Sogneforstanderskabet, men derimod vil han selv have baade Vren og den større Raadighed, som vil ligge i at være Bestyrer af Fattig- og Skolevæsenets Anliggender, og han vil komme til at oppebære en passende Godtgjørelse for denne foragede Uleilighed, istedetfor at hans Stilling nu ikke er forbunden med nogen saadan Godtgjørelse. Den ærede Rigsdagsmand er i den Bildfarelse, at der vil udfordres en Censur, for at være Formand i Sogneforstanderskabet; det er slet ikke Tilfældet, der vil ikke udfordres den allerminste Censur, der vil ikke udfordres Andet, end at bidrage til Communen og at staae paa Valglisten, om det er nok saa ringe en Størrelse, som erlægges i communale Bidrag. Til de øvrige af Sogneforstanderskabets Medlemmer gjøres der ingen andre Fordringer end dem, som gjøres for at være Vælger; det er kun den anden Halvdeel, som skulde have 1 Ed. Hartkorn.

Da jeg saaledes seer, at der under Debatternes Gang har været saa besynderlige Feiltagelser, saa kan jeg ikke antage, at det større Antal af Forsamlingens Medlemmer endnu har sat sig saaledes ind i Sagen, at de fuldstændigen kunne have en Mening om den i dens Enkeltheder. Derimod nægter jeg ikke, at der er fremkommet væsentlige Indvendinger imod Loven, som jeg meget godt har fattet at vilde fremkomme, og som fortjene stor Opmærksomhed, men hvorfor ikke debattere disse Spøgsmaal? Jeg kjender meget godt den Forestilling, at det Valgsystem, vi have i Grundloven, er galt, at man skal give Valgret med det 25de Aar, og derimod benytte en passende Censur dertil.